

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM – 2014. MÁJUS 4.

„Beteg valaki...”

Szent Jakab Apostol teszi fel ezt a kérdést, Aki a jeruzsálemi Egyház első püspöke volt, Akit Szent Péterrel és Jánossal együtt az Egyház „oszlopának” neveztek, Akinek életszentsége miatt az „igaz” nevet is adták. Szent Jakab ebben a kérdésben elsősorban a testi betegségről beszél, de levelében a későbbiekben beszél a lelki betegségekről is, amik még a testi betegségeknél is nemcsak gyakoribbak, hanem sok esetben veszedelmesebbek is.

Azt a tényt nem kell különösebben bizonyítani, hogy az ember testét sok kellemetlenség éri, gyakran vesz erőt rajta gyengeség, betegség, láz, amik sok esetben nehezen, néha egyáltalán nem is gyógyíthatók, ezért a betegséget nemcsak kellemetlenségnek, hanem a halállal szinte egyenértékűnek gondoljuk még napjainkban is. Az emberiség életét végig kísérik az öregedés folyamatai, amiket egyfajta „leépülésnek” is nevezhetünk, amikor tudomásul kell venni, hogy semmi nem úgy van, mint azelőtt; fogy az erő, lassulnak a folyamatok, kihagy az emlékezet, észre kell venni, hogy vannak fáradságok, amiket már nem képes kipihenni az ember; hiába a testedzés, a gyógyszeres kezelés, már az „étrendkiegészítés” is egyre hatástalanabb, Szentírás kifejezéssel „*esteledik és lemenőben már a nap!*” Ilyen esetekben a pszichológusok még mondanak szépeket, „az öreg kornak is vannak szépségei” – „a lenyugvó napnak is van ereje”... a valóság azonban az, hogy mindenki tudja, nemcsak az erő fogy, fogynak a napok is, fogynak a lehetőségek is és egyre közeledik a „távozás ideje.”

Betegség természetesen nem csak öreg korban van – bár akkor természeténél fogva egyre gyakrabban, úgymond „érthetőbben” – ez a probléma jelentkezik bármikor és ezért nem mindegy, hogy közben hogyan gondolkozik az ember. Nem volna helyes úgymond fiatal korban úgy gondolni, hogy majd minden rendbe jön, a fiatal még megbirkózik a problémákkal. Ilyenkor is kell nagyon is

komolyan gondolni az Úr Jézus mondására: „*nem tudjátok sem napot, sem az órát!*”

Fiatalnak, idősödőnek, idősnek egyaránt kell gondolni arra, „*oly rövid az élet, oly biztos a halál; rettenetes óra, vajon hogyan talál!*” – Maguk a betegségi jelenségek is nagyon is elgondolkoztatók, hiszen a világtörténelem folyamán mindig voltak

Szent Jakab

„divatos betegségek”, járványok, gyógyíthatatlan esetek, váratlan események – kis gyermekek között csakúgy, mint felnőtt korban – az idős korról már nem is beszélve – ezért egyáltalán nem mindegy, hogy hogyan néz szembe az ember ezekkel a dolgokkal. – Komoly, körültekintő hozzá állás szükséges, ami magában foglalja azt, hogy nem esünk kétségbe, de nem is bízunk el magunkat. Hívó emberként kell gondolkodni, viselkedni, akik tudják, hogy „*akár eszünk, akár iszunk, akár mit cselekszünk, mindenkor Istenéi vagyunk!*” – Hittel és bizalommal tekintünk tehát az embert szerető Istenre, Aki már teremtésünkkor úgy gondolt ránk, ahogyan mi sajátmagunkról a legtöbbször nem tesszük. – Ő nemcsak megteremtett, hanem üdvözíteni is akar – nemcsak testet alkotott nekünk, hanem halhatatlan lelket is ajándékozott nekünk, és mindkettő – a testet is, a lelket is beillesztette gondviselő tervébe. Testünknek megadta a gyermekkor gondatlanságát, a fejlődés, erősödés lehetőségét; az ifjú korban megadta a kibontakozás, az erő ajándékát; a felnőtt korban megadta az alkotás lehetőségét, örömet; életünk alkonyán megadja a tapasztalatok sokaságát és végül megadja mindezekre a koronát – ha jól éltük meg életünk egyes korszakait, megadja értük a jól megérdemelt jutalmat. – A testi dolgok mellett tehát a lelkiekre is „gondja van!”

Mindenközben természetesen nemcsak sikerek és idilli állapotok kísérik életünket – vannak problémáink, sikertelenségeink, küzdelmeink, lehangelő események, de hívó lélekkel, keresztény életünkhöz méltóan azt is tudhatjuk, tudnunk kell, hogy az Ő útjai nem a mi útjaink, az Ő gondolatai nem a mi gondolataink, de Ő mindig a javunkat akarja és minden kor minden körülményei között meg akarja adni, amire éppen akkor és éppen olyan körülmények között szükségünk van.

Pekker Imre plébános

**Ferenc pápa
a szentek sorába
iktatta
XXIII. János
és
II. János Pál
pápákat**

Nagyböjt 5. Vasárnapja – Április 06. - Látszólag ismerős történetről beszél szentmisénk Evangéliuma – Lázárnak, az Úr Jézus barátjának haláláról és feltámasztásáról. Ezt a történetet illik tudni és elmondani egy kis iskolás hittanosnak is, sőt ehhez hasonló több feltámasztásról is kell tudni beszélni. - A mai alkalommal azonban próbáljunk a dolgok mélyére hatolni és ne csak egy történetet lássunk benne, hanem azt, amit az Úr Jézus így fejezett ki: mindez „*Isten dicsőségére fog szolgálni, hogy az Isten Fia megdicsőüljön.*” Meg kell látni azt is, ami ezzel kapcsolatosan is történik, hogy az Úr Jézus kimondja: „*En vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, még ha meghalt is, élni fog, mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre!*” – Ugyanakkor a környezetnek is alkalom nyílik, hogy valamit válaszólagunk magukban, vagy mint Márta esetében az Úr Jézus feltett kérdésére. A jelen lévő írástudók és farizeusok csak azt fogalmazzák meg, hogy „*Ó, Aki visszaadta a vak látását, nem akadályozhatta volna meg, hogy (Lázár) meghaljon?*” Mária is és Márta is kimondják: *Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon!*” és *Hiszem, hogy Te vagy a Messiás, az Isten Fia, Aki a világba jött!*” – a körül állók közül pedig „*sokan hittek Jézusban, miután látták, amit cselekedett.*” – Látták, hogy az Atya igazolja Szent Fiát; látták, hogy Jézus meghatódottságában könnyekre fakad és bizonyára meg is értettek valamit, azt tudniillik, hogy az Isten jóteteménye az ember számára szeretetből fakad, hiszen ki is mondják: „*nézzétek, mennyire szerette Őt!*”

A testi betegség a szervezet számára jelent problémát és kívánjuk gyógyulásunkat belőle – tudjuk azonban, hogy vannak lelki problémák is, amiket a testi betegséghez hasonlíthatunk, sőt a testi halálhoz hasonlóan lelki halálról is beszélhetünk. Vigasztaló számunkra, hogy az Úr Jézus kimondja, hogy Ő a feltámadás és az élet és ezt érthetjük a lelki értelemben vett feltámadásra is. Az Úr Jézus által van lehetőségünk erre a feltámadásra, új életre. – Amikor az Úr Jézus Szent János Evangéliumában kimondja: „*aki eszi az én Testemet és issza az én Véremet, annak örök élete van*”, biztos, hogy lelki dolgokról beszél, sőt ki kell mondanunk, hogy a testi történések mélységes értelme, jelentősége abban áll, hogy a lelkiek felé vezet. A Holland Katekizmus szövege szerint „*szoros kapcsolat van a bűn és a halál között ... Jézus kereszthalála és feltámadása ... reményt ad nekünk, hogy elnyerjük bűneink bocsánatát.*” – Minden ember tehát, „*aki engedí magát megváltani, aki együtt működik a kegyelemmel, meglátja Isten dicsőségét...*” Bűneink gyakran lesúlytanak minket a halál porába, de Üdvözítőnk jóságáa fel akar innen emelni, fel akar támasztani, hogy igaz életet éljünk, mert ebben a helyzetünkben megszájja az egész emberiséget és húsvéti szentségei által akar új életre támasztani – köszönjük meg ezt Nekí, akarjunk lelkileg is élni Álta-

„Nagy-Csütörtök” – Április 17. - Népies elnevezés és a tisztelet kifejezése is a Nagy-Csütörtök elnevezés- valójában az utolsó vacsora emlékére szentelt Ünnepe a mai nap.

Emlékezünk az utolsó vacsorán történetekre – elsősorban arra az eseményre, hogy az Úr Jézus a kenyeret a Testévé a bort pedig Vérévé változtatta; amikor pedig azt mondta: „*ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!*”, nemcsak az átváltoztató hatalmat adta át, hanem egyúttal rendelkezett a későbbi idők eseményeiről is, amikor a először a tanítványok tették ugyanazt, mint a Mester, később az utódaik is – először kenyértörésnek nevezték, később szentmisének. – Az Úr Jézus tehát megajándékozta a világot Önmagával a Szent Eucharistia által, és rendelkezett utódairól is, megalapította ezáltal a papság szentségét.

A Szent Eucharistia által nemcsak istenségét, hanem az emberségét is különleges módon adta át a mindenkor embernek. Ezzel a legteljesebb mértékben bizonyította, hogy határtalanul szerette és szereti övét. A kenyér és a bor színe alatt vállalta, hogy olyan megjelenése legyen, mint a tárgynak. A tárgyról pedig tudjuk, hogy tetszés szerint lehet vele bánni – lehet drága dologként is kezelni, nagyon is látható módon értékelni, mint pl. az aranyat, drágakövet, értékes berendezéseket, de még szellemi dolgokat is. Ilyen esetben őrizzük, védjük ... de lehet felületesen is bánni vele, s ilyenkor akár, mint értéktelen esetleg még a terhünkre is van. Nem kivétel ez alól sok minden, ami pedig megérdemelné a megkülönböztetett bánásmódot. Az élelem, de a víz is lehet ilyen, vagy az úgynevezett divatos dolgok is - először talán erőn felül is törekszünk megszerzésükre, később, mint kacatot kezeljük. Teljesen a mi döntésünkől függ, mivé lesznek – az élelemből is lehet szemét – világszerter megdöbbentő módon tonna-számmra kerül élelem a szemétkébe; a vizet tudjuk pazarolni, szennyezni ... mi döntjük el, hogy mi legyen és hogy legyen. Amikor tehát az Úr Jézus személytelenné, tárggyá tette, nagy szeretetből tette mindezt.

Szeretetének jele az is, hogy gondoskodott a későbbi időről is, amikor lehetővé tette, hogy „*bemutassuk Néki a hála áldozatját és az áldás kelyhe a Krisztus Vérében*” részesítsen minket is. Ő tehát „*nem azért adta Testét és Véréit, hogy elzárjuk a tabernakulumba, vagy, hogy ünnepi körmenetekben hordozzuk végig – bár ezek hitünk fontos tényezői. Krisztus elsősorban azért adta az Oltárszentséget, hogy magunkhoz vegyük.*”

A mai napon ezekért hálálkodunk is – megköszönjük szeretetét, érdemeink nélküli ajándékát, és, hogy „*Nagycsütörtök éjszakájába fényt és meleget sugárzott ... hogy gondoskodott róla, hogy övéivel maradjon – titokzatos módon, de valóságosan: istenségével és emberségével!*” Megköszönjük ezt a gondoskodást, ami nem testi táplálék, hanem az örök élet lakomájának elérésére segít mindnyájunkat.

Nagyböjt 6. Vasárnapja - Virág-Vasárnap - 04.13. - „*Örök Isten, Üdvözítőnk példát adott nekünk az alázatosságra...*” – imádkozzunk szentmisénk könyörgésében. Ez az alázatosság már a megtestesülésuk elkezdődött, folytatódott emberi élete folyamán és a szenvedésben és halálában teljesedett ki. Erről beszélt már Izajás próféta is, mint hallottuk az Olvasmányban: „*hátamat odaadtam, azoknak, akik vertek, arcomat meg azoknak, akik tépták. Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak és leköpdöstek...*” Szent Pál pedig a Szentleckében azt mondja. *Megalázta önmagát és engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig.*” – Külön figyelünk kell arra, hogy az Úr Jézus kereszthaláláról kell beszélünk, ami nem egyszerűen halál volt, hanem gyalázatos halál. Az is lehetett volna a megváltás ára, hogy meghal azokért, akiket szeretett és meg akart szabadítani a bűntől, az is megalázás lett volna, de a kereszthalál ennél „*minősítetebb*” volt. Az a rabszolgák, a gonosztevők kivégzése volt. – Az Úr Jézus alázata látszik az úgynevezett vallatás közben is, amikor, mint a Passióban hallottuk, hamis tanúk lépnek föl ellene – nem szól semmit a vádaskodásukra – az ember általános magatartása az, hogy még a nyilvánvalóan hibás helyzetében is mentegetőzik, tagad. Az Úr Jézus alázata még a kemény katonaembert, Pilátust is meglepte. – Szenvetörténetének olyan mozzanata is van, ami csak fokozza az áldozat nagyságát és egyre inkább bizonyítja a megváltás szeretet jellegét és azt, hogy az Úr Jézus mindezt hivatásának tekintette és teljes mértékben vállalta minden mozzanattal együtt. Olvassuk a Passióban, hogy Pilátus a nagy követelésnek engedve „*elrendelte a keresztre feszítést.*” – Közben azonban más dolgok is történnek, amikre Pilátus nem adott sem parancsot, sem engedélyt. – A levétköztetés, a piszkos katonaköpeny Ráadásra, majd újbóli „*átöltöztetése*”, a töviskoronázás, a nádszál átadása királyi pálcá – gyantán, a kigúnyolás, a leköpdösés, a csúfolt-üzés mind egyeneskedés volt, fokozta az áldozat nagyságát. – A teljes részvéltenség, az ellenfelek káromlása, halálakor a földrengés, a sziklák megrepedése, a Templom díszfüggönyének kettészakadása senkit meg nem lepott, meg nem hatott, el nem gondolkoztatott. A vezetőik, de az egész nép megatalkodottsága a tetőfokon van, még az Üdvözítő haldoklásában is csak ecetet kap szomjúságában, és ekkor a pogány százados a maga módján mintegy hitvallást tesz, amikor kimondja: *Ez valóban Isten Fia volt!*” – Az alázatos és értünk, méginkább helyettünk meghalt Üdvözítő mindenkitől, tőlünk is kell, hogy megkapja ezt a tiszteletteljes értékelést! – Amikor a pogány százados kimondja a „*hitvalló*” szavakat, mi sem tehetünk mást, ha nem akarunk „*lemaradni*” tőle. Az Úr Jézus sokkal többet kell, hogy jelentsen nekünk, megváltottnak, mint a pogány katona véleménye, de legalább addig el

Urunk feltámadása Ünnepe – HÚSVÉT – Szent hitünk és vallásunk legnagyobb Ünnepe tartjuk; ez az Ünnepe örömnünnep. – Ünnepejünk Urunk feltámadását, ami a megváltásunk teljességét is jelenti – mert Urunk szenvedésével, halálával és feltámadásával váltotta meg a világot, bennünket is.

A szenvedés és halál tényét nem vonja kétségbe senki, az Úr Jézus szenvedéséről és kereszthaláláról még ellenfelei is beszéltek; ezek felfogása a halál tényét nem vitatták, amikor őrséget kértek, majd ők maguk állították a „Názáreti” sírházhoz. A feltámadását azonban nem tudták elfogadni és egyáltalán a feltámadás tényével nem tudták „mit kezdeni.” – A történelmi folyamán a próféták is beszéltek a feltámadásról, a Makkabeusok Könyvében is olvasunk róla – az Úr Jézus sokat beszélt szenvedéséről, haláláról és feltámadásáról; kortársai tanúi lehettek feltámadások eseményeinek. pl. a naimi fiú feltámadásának, Jairus leánya feltámasztásának; Lázár feltámasztásának, de valahogyan nem tudták vagy nem akarták elfogadni a Názáreti Jézus feltámadásának valóságát. Pedig mondhatjuk azt is, hogy a saját szemükkel is meggyőződhetek volna, hogy valóban feltámad-e. – Amikor a keresztesen függve szenvedett Üdvözítőnk, így beszéltek Nekí, „*szálljon le most a keresztről és hiszünk Nekí!*” – Igaz, a feltámadásról szóló beszédet Szent Páltól sem vették komolyan a görögök az Aeropáguszon – igaz ők pogányok voltak – talán azért, mert a feltámadás az ember életében olyan távolinak tűnik – előbb meg kell halni, hogy utána újra életre keljen valaki. – Mert a feltámadás lényege, hogy nem az elmúlás a végső állomás, az csak közbelső állapot és ezt nehéz elfogadni, természetesnek tartani. Sok esetben a halálon való „felülkerekedés” kifejezése követhető nyomon az egyes emberi magatartásokon. Igyekszünk sok emberi praktikát, próbálkozást is „bevetni” az elmúlás „megoldására.”

Urunk Jézus feltámadása pedig egyértelműen azt üzeni, hogy amikor Ő feltámadt, igazolta tanítását, mindazt, amit nem egyszer kimondott: „*En vagyok a feltámadás és az élet – aki hisz bennem, ha meghalt is élni fog!* Aki Bennem hisz, nem hal meg örökre...” Feltámadásával igazolta Önmagát, nemcsak mondta, hanem igazolta is szavainak valóságát. – Asz Ő feltámadásának ünneplésekor nemcsak Őt ünnepejünk, hanem örömet jelent számunkra, hogy a mi feltámadásunkra és szeretteink feltámadására is gondolhatunk. – Sőt a feltámadás örömteli eseményét kiterjeszthetjük nemcsak a testi, hanem a lelki feltámadásra is; hiszen amikor új élet kezdődik bennünk, nem egyszer legalább is egyelőre a lelki feltámadást jelentti. Vele együtt feltámadhatunk. Ez a gondolat minden jóra törekvő ember számára nagy lehetőség és ok az örömmre, de a hálaadásra is. – Ezért is ujjongunk húsvéti örömmel, amit a sokszoros Alleluja – az öröm és dicsőítés szava fejez ki: „*Alleluja, vigadjunk, Istennek hálát adjunk!*”

XXIII. János és II. János Pál pápák szentek sorába iktatása, 2014. április 27.

Szent XXIII. János és Szent II. János Pál - Ferenc pápa homíliája a szentté avatási szertartáson

Ennek a vasárnapnak a középpontjában, amely lezárja Húsvét nyolcadát, s amelyet II. János Pál az Isteni Irgalmasságnak kívánt szentelni, a feltámadt Jézus dicsőséges sebhelyei állnak.

Ő már megmutatta azokat az első alkalommal, amikor megjelent az apostoloknak, annak a szombat utáni napnak az estéjén, a Feltámadás napján. De aznap este nem volt ott Tamás; és amikor a többiek mondták neki, hogy látták az Urat, ő azt válaszolta: ha csak nem látja és nem érinti azokat a sebeket, akkor nem hisz. Nyolc nappal később Jézus ismét megjelent az utolsó vacsora termében a tanítványok között, és ott volt Tamás is; Jézus hozzá fordult és meghívta, hogy érintse meg sebeit. És akkor az az őszinte ember, az az ember, aki hozzászólt ahhoz, hogy személyesen ellenőrizze a dolgokat, letérdelt Jézus előtt és ezt mondta: „Én Uram, én Istenem!” (Jn 20,28).

Jézus sebei botrányt jelentenek a hit számára, de egyben a hit igazolásai is. Ezért a feltámadt Krisztus testéről nem tűnnek el a sebhelyek, ott maradnak, mert azok a sebhelyek Isten irántunk való szeretetének el nem múló jelei, és nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy higgyünk Istenben.

Nem azért, hogy higgyük: Isten van, hanem hogy higgyük: Isten szeretet, irgalmasság, hűség. Szent Péter, Izajás szavait idézve ezt írja a keresztényeknek: „Sebei szereztek számotokra gyógyulást” (1 Pét 2,24; vö. Iz 53,5).

XXIII. Jánosban és II. János Pálban megvolt a bátorság ahhoz, hogy Krisztus sebeire nézzenek, megérintsék átszegt kezeit és átszúrt oldalát. Nem szégyenkeztek Krisztus teste miatt, nem botránkoztak meg Őbenne, a keresztjében; nem éreztek szégyent a testvér teste miatt (vö. Iz 58,7), mivel minden szenvedő emberben Jézust látták. Mindketten bátor emberek voltak, telve a Szentlélek *parrésziá*-jával, nyílt, világos beszédével, s tanúságot tettek az Egyház és a világ előtt Isten jóságáról, irgalmasságáról.

XX. századi papok, püspökök és pápák voltak. Ismerték e kor tragédiáit, de ezek nem gyűrték maguk alá őket. Erősebb volt bennük Isten, erősebb volt a Jézus Krisztusba, az ember Megváltójába és a történelem Urába tett hitük; erősebb volt bennük Isten irgalmassága, amely ebben az öt sebhelyben megmutatkozik; erősebb volt Mária anyai közelsége.

Ebben a két, Krisztus sebhelyeit szemlélő emberben és az Ő irgalmasságának e két tanújában „élő remény” lakozott, együtt a „kimondhatatlan dicsőséges örömmel” (1Pt 1,3,8). Olyan remény és öröm volt ez, amelyet a feltámadott Krisztus ad a tanítványainak, és amelyről senki sem foszthatja meg őket. A húsvéti remény és öröm áthaladt a lecsupaszítás, a kiüresedés, a bűnösökhöz való, végsőkig elmenő közelség olvasztótégelyén, egészen ennek a kehelynek a csömréig. Ez az a remény és öröm, amelyet a két szent pápa ajándékb

kapott a feltámadott Úrtól, s a maguk részéről bőséggel ajándékoztak Isten népének, örök elismerést nyerve ezáltal.

Ezt a reményt és örömet lélegezték be a hívők első közösségében, Jeruzsálemben, amelyről az Apostolok cselekedeteinek könyve szól (vö. 2,42–47). Olyan közösség volt ez, amelyben megélték az Evangélium lényegét, vagyis a szeretetet, az irgalmasságot, egyszerűségben és testvériességben.

Ez az Egyháznak az a képe, amelyet a II. Vatikáni Zsinat maga előtt tartott. XXIII. János és II. János Pál együttműködtek a Szentlélekkel, hogy helyreállítsák és naprakésszé tegyék az Egyházat eredeti alkotásnak megfelelően, azon alkat szerint, amelyet a szentek kölcsönöztek az Egyháznak az évszázadok során. Ne feledjük el, hogy pontosan a szentek azok, akik előreviszik és növelik az Egyházat. A Zsinat összehívásában XXIII. János kifinomult, Szentlélektől való tanulékony-ságról tanuskodott, en-

gedte vezetni magát, és pásztor volt az Egyház számára, egy vezetett vezető, a Szentlélek által vezetett vezető. Ez volt az ő nagy szolgálata az Egyház számára; ő volt a Szentlélektől való tanulékony-ság pápája.

Az Isten népéért végzett ezen szolgálatban II. János Pál volt a család pápája. Ő maga mondta egy alkalommal: azt szeretné, hogy a család pápájaként emlékezzenek rá. Szívesen hangsúlyozom ezt, miközben szinodusi utat járunk be a családkról és a családokkal. Ezt az utat ő bizonyonnyal nyomon kíséri és támogatja a mennyből.

Isten népének ez a két új szent pásztorja járjon közben az Egyházért, hogy a szinodusi úton levés e két éve alatt mutasson a Szentlélektől való tanulékony-ságot a család lelkipásztori szolgálatában. Mindketten tanítsanak minket arra, hogy ne botránkozzunk meg Krisztus sebhelyein, hatoljunk be az isteni irgalmasság misztériumába, amely mindig remél, mindig megbocsát, mert mindig szeret.

Török Csaba fordítása
Magyar Kurír

ANYÁKNAPJÁN

Jézusom, kérlek, nézz reám,
És áldd meg édes jó anyám!
Mindig ragyogd be éveit,
Töröld le hulló könnyeit!

Áldd meg, ha szolgál minekünk,
és ha imát mond érettünk,
Te hallgasd meg, ha felsóhajt!
Erősítsd szívét, vigasztald!

Hála jó anyánkért neked!
Hallgasd meg kérő gyermeked!
Áldd meg őt, egész életét!
Irgalmaddal te óvd, te véd!
Malmivaara Vainó

Nagyon sok szeretettel köszöntjük az Édesanyákat és Nagymamákat!

Orvosi szempontból nincs remény...

Erzsébet 17 éves. A télen barátnőivel síelni ment a hegyekbe. és ott olyan szerencsétlenül esett, hogy úgy vitték le hordágyon a völgybe. Ilyesmi gyakran megtörténik a hegyekben. Erzsébet nem törte el sem a kezét, sem a lábát, mozdulni mégsem tudott többé. Először az esés közben bekövetkezett sok hatására gondoltak, de később megállapították: hátgerincének néhány csigolyája úgy összezúzódott, hogy minden kis mozdulás óriási fájdalmat jelentett a számára

Az eset reménytelennek tűnt. Megoperálni nem lehetett. A lány 2 évig feküdt nyakig gipszben. Csak a fejét mozdíthatta kissé.

Édesanyja vasárnapként vonattal utazott lányához a a kórházba Útközben elnézte a kirándulók örömet sugárzó arcát, és azon gondolkodott, mit is mond majd szerencsétlen lányának. Befejező szavai minden látogatás-kor ezek voltak:

- Erzsikém légy bátor. Egy napon meggyógyulsz.

Erzsébet pedig azt felelte minden alkalommal:

- Soha többé nem leszek én egészséges, mama...

Anyja erőltetve mosolygott, és biztatta:

- Dehogynem, az orvosok megígérték nekem....

Két év múlt el és Erzsébet még nem gyógyult fel. Amikor betegársai egymás után elhagyták a kórházat, elköszöntek tőle és ezt mondogatták:

- Te is itt hagyod egyszer a kórházat Erzsébet. Hinned kell ebben!

Az anyja pedig hozzátette:

- Gyermekem, higgy Istenben!

- Ah milyen messze van az Isten...

A kórház otthonná tud változni. Ha valaki két évet tölt benne, elveszti reményét, hogy valaha is elhagyja. Még az ablakon sem tudott kinézni, azt is másoknak kellett megmondani:

-Már rügyeznek az orgonák. Pár nap múlva ki is virágoznak.

Máskor meg ezt:

- Milyen gyönyörűen nyílnak a rózsák a kertben.

Erzsébet nagyon sok virágot kapott. A látogatók megrendültek a fiatal lány szerencsétlenségén és néhány szál virágot helyeztek ágyára minden alkalommal. Erzsébet hálásan mosolygott. Mégis akkor örült a legjobban, amikor valaki szappant vitt neki ajándékba.

Egy perc bölcsesség...

Akkor a betegápoló nővér azzal mosdatta minden reggel és este. Ha a fejét megfordította, a párnáján érezte a levendula erős illatát, és közben gyermekkoráról ábrándozott, amint szülőfaluja domboldalán virágot gyűjtögetett.

Ágnes nővér Erzsébet körül foglalatzkodott, mert látogatónap volt, vasárnap.

- Nővér, megérkezett már az édesanyám? - kérdezte Erzsébet.

- Igen, lent van és beszélget az orvossal.

- Az orvossal? Miért?

- Nem tudom.

Amikor édesanyja a szobába lépett, arca szinte át volt szellemülve.

- Gyermekem! - mondta, és örömet mutatva ölelte át a gipsztömeget, amely a lányát körülvette. - Gyermekem, gyermekem! - mondo-

gatta, és könnyek árasztották el az arcát.

- Te sírsz, mama?

- Örömben! Éppen most beszéltem az orvossal. Azt mondja, hogy néhány hónap múlva felkelhetsz. Csak erős akaratod legyen, és meggyógyulsz.

- Orvosi szempontból nincs többé remény - közölte valójában az orvos.- Tegnap újra megvizsgáltuk a lányát. Ami a legrosszabb, teljesen elvesztette a reményét és átadta magát szerencsétlenségének. Mit csináljunk? Csodák sajnos nem léteznek...

Két emelet választotta el leánya szobáját a folyosótól, ahol az orvossal beszélgettek

Két szörnyű emelet. Az anya lassan, nehézkesen haladt felfelé a lépcsőkön. Azon gondolkodott mit is tegyen. Hogyan segíthetne gyermekén, hogy visszanyerje bizalmát, re-

ményét, még ha sohasem gyógyulhat is meg. Amikor gyermeke ágyára ült, minden tisztázódott előtte. Észrevette leánya arcán a hitetlenkedést: szemmel láthatólag nem hitt az orvossal való beszélgetés meséjében.

- Mama kérlek ne mondj hazugságokat!

- Miért hazudnék? - mondta csodálkozva az anya, és hangja másként rezgett, mint szokott. - Jövő vasárnap majd meglátod, bebizonyítom, hogy hamarosan meggyógyulsz.

- Bebizonyítod? Hogyan?

- Hozok neked valamit, amit még a megbetegedés előtt kívántál.

Amikor az anya hazautazott, otthon átkutatta az egész házat, összetörte az agyagmalacot, de nem sok pénzt tudott összeszedni. Minden héten el kellett mennie a kórházba, és nem mehetett üres kézzel, a csekély nyugdíjból pedig nem sokat takaríthatott meg. Gondolkodott. Azután levette jegygyűrűjét és megsimogatta. Akkor határozottan felállt és elment az ékszerészhez.

- Asszonyom, nagyon vékony - mondta az ékszerész

- Igen tudom, éveken át hordtam.

Az ékszerész leszámolta a pénzt. És az anya olyasvalamit vásárolt, ami leánya számára a legszükségtebb a világon: egy gyönyörű új kerékpárt. Amilyet Erzsébet mindig is kívánt.

És megint eljött a vasárnap. Az anya a kórház bejáratánál állt kimelegedve, kicsit kócosan. Hozta magával a csillogó új kerékpárt..

- Kerékpár, mama! - nyitotta tágra szemét Erzsébet a csodálkozástól. - Te komolyan hiszed, hogy fel fogok kelni?

Hát mégis igaz, amit az orvos mondott? Meggyógyulok! mama, Ó milyen boldog vagyok!...

A csoda elkezdődött. Amit nem tudott elérni az orvostudomány, azt véghezvitte egy csillogó kerékpár. Nyolc hét múlva Erzsébet először hagyta el az ágyát. Milyenek voltak azok az első lépések...!

Ma minden nehézség nélkül kerékpározik, azon a kerékpáron, amit édesanyja, maga is reménytelenségbe esve, utolsó pénzéből vásárolt.

Igen, így történt. És egészen bizonyos, hogy ha majd egyszer Erzsébet édesanyja a jó Isten trónusa elé áll, különös mosollyal a tekintetében fogja mondani:

"Ugye megbocsátod nekem, Uram, hogy én magam sem hittem a dologban..."

(Jo Hanns Rösler)

NAGYHÉT 2014. - képriport

KERESZT— 2014. MÁJUS

Virágvasárnap -
Barkaszentelés

Köszönet mindazoknak,
akik barkát ajánlottak fel!

Virágvasárnap - Testvértelépülésükről,
Nagyajtáról érkezett gyerekek muzsikáltak.

Templomdíszítók, valamint templom-
takarítók. Köszönet munkájukért!

Köszönjük a virágokra
szánt adományokat!

Húsvétra új terítőket kapott templomunk. Köszönet az adományozóknak!

Nagypéntek -
Keresztút a régi temetőben.

Nagyszombat, feltámadási körmenet — köszönet a zenészeknek, és a közreműködőknek!

A férfikar virágvasárnap, nagypénteken (passiók), valamint nagyszombaton, és húsvétvasárnap az ünnepi misén énekelt.

A nőikar nagycsütörtökön, nagyszombaton, valamint húsvétvasárnap a reggeli misén énekelt. Köszönjük az énekkarok énekét!

Kedves vendégeink, kedves barátaink, kedves testvérek!

Tizedszer, hogy találkozunk
Mi váci egyházmegyések,
Sok szép emlék, élmény, szeretet és hűség
Bennünk újra és újra visszatér,

Köszönet és hála, az eddigi kilenc rendezvényért
Bátor kiállásért,

A fáradságot nem ismerő, sok-sok munkáért,
Köszönet püspök atya nagylelkű támogatásáért!

Akik bárholnan is jönnek, hogy lelkük gazdagodjék
Legyen továbbra is szívünk az összetartozásé
Mert Krisztus egyházának egység a jele
Ahogy ezt máskor is tette

Két napra dunavarsányba várunk benneteket
Hogy színes, gazdag programokkal
Kedveskedjünk nektek,
Kérjük jöjjetek el ti is!
Várunk benneteket mi is!

Találkozónk mottója
XXIII. János pápa a zsinathoz intézett szava
„Aggiornamento”
„Újuljunk meg bensőnkben”
Szeretettel: Sándor atya

EGYHÁZMEGYEI TALÁLKOZÓ
DUNAVARSÁNY
2014 JÚNIUS 27-28

Amennyiben kellő számú érdeklődő jelzi részvételi szándékát, június 28-án, szombaton fél 9-kor buszt indítunk a templomtól az egyházmegyei találkozóra. Jelentkezni lehet Mikolyné Magdinál.

Eddigi találkozók:

- I. 2005.: Nógrádsáp
- II. 2006.: Mende
- III. 2007.: Taksony-Dunaharaszti
- IV. 2008.: Vác

Újuljatok meg bensőtkben

X. VÁCI EGYHÁZMEGYEI TALÁLKOZÓ
2014. 06.27-28.

Dunavarsány, Majosháza, Délegyháza, Áporka

X. VÁCI EGYHÁZMEGYEI TALÁLKOZÓ
DUNAVARSÁNY-MAJOSHÁZA-DÉLEGYHÁZA-ÁPORKA

„AGGIORNAMENTO” - „Újuljatok meg bensőtkben”
XXIII. János Pápa

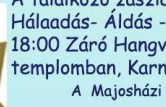
PÉNTEK - június 27.

- 9:00-10:00 Regisztráció
- 10:00-10:20 Megnyitó, Köszöntőt mond Bóna Zoltán országgyűlési képviselő és Dunavarsány Polgármestere - Találkozó Himnusz - A napi program ismertetése
- 10:20-10:50 Faragó Károly Dunavarsány díszpolgára: Dunavarsány története
- 10:50-15:00 Előadások: Helyi csoportok ének és zenekarok, Gyermekek és felnőtt programok
- 11:00 Katolikus közösségi ház és plébánia megszentelése, megnyitása
- 14:00-15:00 T ékezőlő fiú (és más bibliai történetek),
- 15:00-15:45 Gárdonyi Máté Atya egyháztörténetész-előadás a II. Vatikáni zsinatról
- 15:30-16:00 Zenél: helyi Nyeri Szent Fülöp zenekar
- 16:00-16:45 Gárdonyi Máté Atya Szent XXIII János pápa a zsinat pápájának munkásságáról
- 16:30 Felkészülés a szentmisére
- 17:00 Szentmise - főcelebráns és igehirdető Dr. Varga Lajos segédpüspök
- Misén a (péceli) SzerBusz zenekar játszik
- 18:00-19:00 Tanúságtételek
- 19:00 Keresztút kijelölt helyen (a Nagyvarsányi Templom megtekintése)
- 20:00 Szentségimádás virrasztás, templomainkban
- 20:00-21:00 Sherwood zenekar koncertje
- A nap zárása a találkozó himnuszával

SZOMBAT - Június 28.

- 8:00- Regisztráció- Fogadás
- 9:00 Programismertetés- Találkozó himnusz
- 9:30-10:30 Helyi szervezetek-csoportok előadásai: Énekarok, zenekarok
- 10:30-11:00 Tarnai Imre atya XXIII János pápa a zsinat pápájának munkásságáról
- 11:00-12:30 Az elmúlt találkozók felidézése
- 12:30-13:00 Helyi szervezetek-csoportok előadásai
- 13:00-13:30 Tanúságtételek
- 13:30-14:00 Dul Géza plébános és a Roma csoport előadása
- 14:00-14:40 Dr. Bóna Zoltán tiszteletes
- 14:40-15:00 László Gyöngyvér énekművész énekel
- 15:00-15:40 Dr. Gróf Bethlen István Katolikus- keresztény társadalmi tanítás időszerűsége
- 15:40 Felkészülés a szentmisére
- 16:00 Ünnepi Szentmise- Dr. Beer Miklós megyéspüspök, orgonál: Dr. Czár Imre
- A találkozó zászlajának átadása
- Hálaadás- Áldás - A találkozó himnusz
- 18:00 Záró Hangverseny Kisvarsányi templomban, Karnagy: Könözi László

A Majosházi konténer templomról kiállítás és a Máltai Szeretetszolgálat 25 éve c. kiállítás tekinthető meg.

Mind két napon: gyermekek részére egész napos program a Kézműves sátorban
Mindkét nap gyóntatás, templomainkban és egész napos szentségimádás templomainkban.
Vérnyomás mérés a rendezvényen.

A műsorváltozás jogát fenntartjuk

- V. 2009.: Ludányhalászi
- VI. 2010.: Galgahéviz
- VII. 2011.: Szolnok

VIII. 2012.: Piliny

VIII. Piliny, 2012.

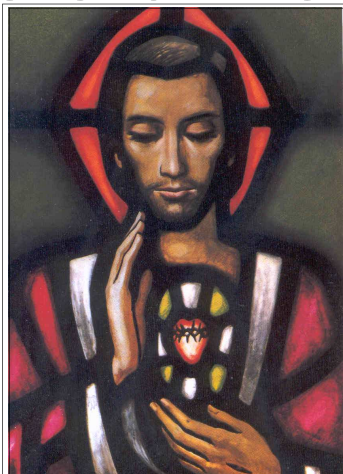

IX. 2013. Pásztó

IX. Pásztó, 2013.

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

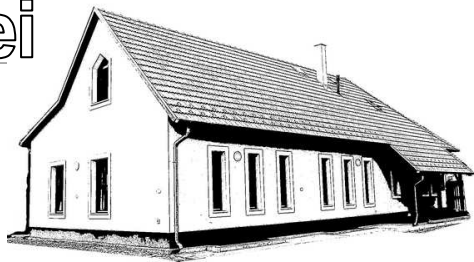
Jézus Szentséges Szívének Családja az elkövetkező közös imaóráját 2014. május 4-én vasárnap az esti szentmise után tartja a templomban.

Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, Én ott leszek közöttük. – mondta Jézus. Milyen nagy ajándék! Különösen ma, amikor az édesanyákat ünnepejük, legfőképpen Égi Édesanyánkat, aki az emberiség Megváltóját hordozhatta a szíve alatt. Köszönjük meg neki ezt a csodálatos ajándékot!

Hálatelt szívvel ajánljuk fel ezt az imaórát a mai édesanyáért, akik szerető gondoskodásukkal és imádságukkal nevelik fel számunkra a jövő nemzedékét, a leendő elsőáldozókat. Amikor azt mondják, hogy Magyarországra fényes jövő vár, akkor nem politikára, hanem megszentelődésre gondolnak. Tegyetek tanítvánná minden embert! – mondta Jézus. Minden ember szívéhez szól az Isteni hívás. Ezért nekünk feladatunk, hogy megmutassuk Jézust. Isten szava mindenben áthatol. Az Ő szava formál és átalakít bennünket. Engedjük hát, hogy cselekedjen bennünk és ezekkel a gondolatokkal közeledjünk az Úr Jézus Szent Szí-

véhez!

Égi Édesanyánk, Szűz Mária! Amikor Isten sajátos tervével belépett az életedbe, Te, mint az Ő alázatos szolgálója, szélesre tártad előtte szívednek kapuját. Például ösztönöz, hogy én is az Úrhoz folyamodjam és azt mondjam: Jöjj Uram! Jöjj, lelkem önzetlenül vár és a szívem kész befogadni Téged! Tudom, méltatlan vagyok hozzád, de azt is tudom, hogy Te szeretsz engem! Jöjj el életemnek azon részeibe, ahol saját akaratomat jobban szerettem a Tiédnél! Térj be már most, mialatt Fiaid keresztje és Édesanyád képe előtt elmélkedem és imádkozom hozzád! Mária! Te az Ige szülője és a Megváltás Anyja vagy, ezért kérek, imádkozz velem és értem, hogy Ő teljesen betérjen életembe! Térj be Jézus családom és az egész világ életébe! Terjeszd ki kezéd, hogy szélcsend legyen! Jézus! Csendesítsd le a viharokat! Add, hogy mindenki meghallja a Te békét hozó hangodat!

őzv. Szlovicsák Baláznén

Hálás szívvel köszönjük a nagybőjti időben kapott adományokat. Húsvét előtt tíz család kapott élelmiszert a nagylelkű adományokból.

Karitás Helyi Csoportja

Májusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

ápr. 25 – máj. 3	máj. 4 – 12	máj. 13 – 21	máj. 22 – 30
Mészáros Jánosné	Bársony Mónika	Győrvári Imréné	Kovács Jánosné
Őzv. Lovas Zoltánné	Surányi Antalné	Őzv. Kiss Ferencné	Gábor Marina
őzv. Győrvári Ferencné	Fodor Mária	Györgyövcics Miklósné	Kiss Lászlóné
Csermákné Molnár Anna	Sokorai Józsefné	Őzv. Szlovicsák Baláznén	Bársony Istvánné
Geigné Moldvai Mariann	Morvai Margit		

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2014. MÁJUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2 18 óra lfi -hittan	3	4 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 18 óra Jézus Szíve család imája 11 8 óra Elsőáldozásra felkészítő
5 9.30 óra Baba-Mama klub	6	7	8	9 18 óra lfi -hittan	10 10-12 óra 19 óra Ruhaosztás Cursillo kiscsoport	18 8 óra Elsőáldozásra felkészítő
12	13	14	15	16 18 óra lfi -hittan	17	18 8 óra Elsőáldozásra felkészítő
19 9.30 óra Baba-Mama klub	20	21	22	23 17 óra lfi -hittan	24 14 óra Lelkinap Elsőáldozóknak	25 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 10 óra Csodavilág
26	27	28 18 óra Cursillo kiscsoport	29	30 18 óra lfi -hittan	31	1 Kápolna búcsú

Szentjánosbogár Katolikus Családi Napközi Hálózat

Kedves Szülők!

VÁRJUK JELENTKEZÉSÜKET HAJNALCSILLAG CSALÁDI NAPKÖZINKBE!

Korunk hatalmas problémája, hogy a szülőknek hamar vissza kell menni munkahelyükre, így gyermekeik ellátása nehezen megoldható. A gyermek természetes közege a család, ezért hoztuk létre a Családi Napközinket, amelyben bölcsődés korú gyermekek napközbeni ellátását biztosítjuk, szűk, családi környezetben.

A Családi Napközi Alsónémedin, a Mátyás király utcában lesz megtalálható. Az ellátás díja 12.000 forint/hónap+ étkezési díj

Amennyiben felkeltettük érdeklődésüket, keressenek minket az alábbi elérhetőségeken:

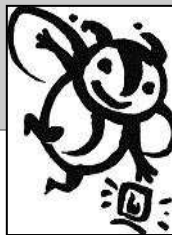
Telefon: 06-30/572-87-33

E-mail: szjbcšana@gmail.com

A családi napközi fenntartója a Váci Egyházmegye. Szeretettel és bizalommal ajánljuk minden kedves olvasónk figyelmébe.

Urunk
Mennybe-
menetelének
ünnepe

Június 1-jén
10 órakor
lesz a
Kápolna
búcsújának
ünnepi
szentmiséje
a régi
temetőben!

Május
hónap a
Szűzanya hónapja.

Mindenkit
szeretettel
várunk a szentmisék
alkalmával a

JÁTSSZUNK!

Alsónémedi római katolikus templomának (kis) részlete, mi az? (3.)

Újságunk hasábjain, korábbi számunkban elkezdünk egy „Ki ismeri az alsónémedi rk. templomot?” című játékot! Ismerjük kedves templomunkat, mégis sokszor elmegyünk a részletek mellett... Most viszont meg kell figyelni pontosan a lényegest, s a kevésbé lényegest is!

A játék folyamán karácsonyig újságunk lapjain meg fog jelenni egy-egy kép, amelyet fel kell ismerni, hogy templomunkban hol található, illetve minek a részlete látható a képen.

A megfejtéseket újságunk e-mail-címére várjuk: szentkereszt2351@gmail.com

Ha valaki nem rendelkezik internettel, a sekrestyében is leadhatja megfejtését. Egy-egy kép megoldását a következő lapszám megjelenéséig fogadjuk el.

2015. januárjára tervezzük az eredményhirdetést. A játékot az nyeri, aki a legtöbb képet ismeri fel. Egyenlő állás esetén sorsolás dönt. A játék nyertese könyvjutalmat kap.

Íme az 3. kép:

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadjuk minden észrevételt, segítséget!

„Az evangélium öröme”

8. ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR ZARÁNDOKLAT

hazánkért, Budapestért,
Budapest körül,
9 szakaszban
Budapest,
2014. május 17.

Szakasz	Cyrtelkezési	Indulás	Helyszín	Hely	Érkezés	Szertartás
1	7:30	8:00	Máriabesenyő	Kerepesi Il. Főút	18:30	19:00
2	7:00	7:30	Csalághely	Fű	18:30	19:00
3	7:00	7:30	Csalághely	Máriaremete	18:30	19:00
4	7:00	7:30	Farkasrét	Máriaremete	18:30	19:00
5	7:00	7:30	Farkasrét	Nagyvácska	18:30	19:00
6	7:00	7:30	Szentlőrinc	Nagyvácska	18:30	19:00
7	7:00	7:30	Szentlőrinc	Pástorévi-Újváros	18:30	19:00
8	8:30	9:00	Rákóczi-szobor	Pástorévi-Újváros	18:30	19:00
9	8:30	9:00	Rákóczi-szobor	Kerepesi	18:30	19:00

Médiatámogatók:

www.elorozsafuzer.hu

Szeretettel kérjük anyagi támogatását az Élő rózsafüzér zarándoklat megszervezéséhez.
Számzárszám: CIB Bank 11100908-19143138-36000001, Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadjuk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.